

בית משפט השלום פתח תקווה

בתאריך: 02/08/2010

ת"פ 20510-12-09

בפני:

1. כב' השופט/ת עינת רון

מאשימים:

1. מדינת ישראל

- נגד -

נאשמים:

1. מיכאל פראבר (עציר)

ב"כ מאשימים:

1. עו"ד גיא גור

ב"כ נאשמים:

1. עו"ד נטלי חגי

הכרעת דין

האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סרסרות למעשה זנות, ניצול קטינים לזנות והחזקת מקום לשם זנות.

על פי הנטען בכתב האישום הרי שבחודש יוני 09 ובמשך תקופה של כחצי שנה, שכר הנאשם מבנה ברח' מיכאליס 24 בפתח תקוה וניהל בו מקום לשם עיסוק בזנות, אשר כונה "וילה ספא".

במהלך תקופה זו העסיק הנאשם במקום נשים שונות ובכללן אף את הקטינה מ.ס, ילידת 6/6/1992, אשר העניקו ללקוחות שהגיעו למקום עיסויים המלווים בשירותי מין, תמורת אתנן.

את האתנן אשר קיבלו הנאשם מן הלקוחות, הפקידו בקופה במקום וערכו רשימה של מספר הלקוחות שקיבלו וכן את סכומי הכסף שהפקידו.

בסוף כל יום נבדקו הרשימות ונערכה חלוקה בין הנשים, כך שכל אישה קיבלה מחצית מן הכסף ששילם הלקוח והיתרה היתה רווחיו של הנאשם. (דמי האתנן.)

הנאשם העסיק במקום את אידיית בן לולו כעובדת משק בית, אשר בן יתר תפקידיה היתה אחראית גם על הקופה, על רישום מכסת העבודה של הנשים במקום ועל חלוקת השכר ביניהן במזומן. בתמורה לכך, קיבלה אידיית את שכרה מידי הנאשם מתוך דמי האתנן.

כמו כן הועסק במקום, על ידי הנאשם, מיכאל צור, אשר שימש כ"אב בית" ובין יתר תפקידיו היה אחראי אף על אבטחת המקום, על רישום מכסת העבודה של הנשים ועל חלוקת השכר ביניהן וכתמורה לכך, התגורר מיכאל במקום וכן קיבל שכר מהנאשם מתוך דמי האתנן.

בפתח הדיון ועוד בטרם החלה שמיעת הראיות, ביקש הנאשם לפטר את בא כוחו, שהינו עורך דינו השלישי מטעם הסניגוריה הציבורית, מן הטעם שלטעמו, הנ"ל אינו מיצגו כראוי. לאחר בחינת הדברים, לא נעניתי לבקשה. יחד עם זאת, הבהרתי לנאשם כי אין זה ראוי כי בתיק מסוג זה ייצג את עצמו וכי ראוי שיקבל ייצוג משפטי, אך אתיר לו, לבקשתו להוסיף, לאחר שאלות בא כוחו, אל העדים, להפנות אף שאלות נוספות מטעמו.

עדויות וראיות

מ.ס., אשר מספר ימים טרם מתן העדות בבית המשפט מלאו לה שמונה עשרה שנים, מסרה בעדותה בבית המשפט כי באמצעות מודעה אשר פורסמה בעיתון, ואשר על פיה ניתן היה להשתכר אלף ש"ח במשמרת, התקשרה אל המקום המצויין בבקשה ונענתה על ידי בחור אשר שאל אותה לגילה. היא שיקרה באשר לכך ומסרה כי הינה בת 18. עוד נשאלה העדה האם הינה יודעת מהו "בודי מסאז" והשיבה כי "בערך". העדה זומנה לפגישה על ידי הבחור שהזדהה בשם מיכאל.

משהגיעה לפגישה נתבקשה על ידי מיכאל להציג תעודת זהות והיא השיבה שאיבדה אותה. שוב נשאלה העדה לגבי ידיעתה הכיצד מבצעים בודי מסאז' וכן נאמר לה כי התקבלה לעבודה וכי למחרת היום תסביר לה מישהי כיצד מבצעים מסאז' זה. עוד הוסבר לעדה על ידי מיכאל בפגישה זו כי עליה להגיע לעבודה לבושה בבגדים סקסיים ונוחים וכן הוסברו לה הסדרי התשלומים ונאמר לה כי אל לבצע מין כלשהו בלקוחות, וכלשונה: "לא מין אוראלי, לא מין אנאלי, לא סקס בכלל" וכי אם תעשה כן, היא "תעוף" ממקום העבודה.

למחרת היום, משהגיעה ל"וילה ספא" הראתה לה בחורה בשם ויקי, הכיצד מבצעים בודי מסאז', כאשר מדובר בחיכוך החזה על גופו של הלקוח ועוד הבהירה לה כי עליה "לעשות ביד ללקוחות

שרוצים" באשר ללבוש הבנות, מסרה העדה: "ולא שאלתי אותה על איזה בגדים, הנחתי שזה בלי חזיה או בלי כלום לא שאלתי אם צריך להוריד תחתון כי לא רציתי לשמוע שכן".

את תיאור הסברה של ויקי מסרה העדה כך:

"היא עלתה על המיטה, גוף חשוף, היא אמרה שצריך לשפוך על הלקוח שמן, גוף אל גוף, כמובן שהלקוח ערום, הוא צריך להתקלח לפני המסאז', אני צריכה לקחת את הכסף לפני שהוא נכנס להתקלח ולשים את הכסף בקופה... עלתה בעצמה על המיטה, עשתה את התנועה של הבודי מסאז' עם החזה על הלקוח (מדגימה) להתחכך איתו, על הגב קודם כל, אז על הבטן לעשות חיכוך ולבסוף היא שאלה אם אני יודעת לעשות ביד אמרתי לה שכן ואמרה לי שאם לקוח מבקש, שהוא צריך, אז עושים לו ביד".

באשר לנאשם, אותו זיהתה העדה כמי שקיבל אותה לעבודה, ציינה כי היא לא שאלה אותו מעולם לתפקידו, אבל היה זה הוא אשר בסוף המשמרת הגיע וחילק לבנות את כספן ומאחר שכן ומאחר שהוא קיבל אותה לעבודה, הרי שלטעמה הוא המנהל במקום.

העדה סיפרה כי מרבית הגברים אשר הגיעו למקום, ביקשו גם הרפיה מינית מעבר לבודי מסאז' והיא עשתה כן וסיפרה על הלקוח הראשון לו עשתה הרפיה, אשר העניק לה תשר של 70 ש"ח מעבר לתשלום הרגיל, בשל כך.

בחקירה הנגדית טענה העדה כי הינה בטוחה שהנאשם הוא זה עימו שוחחה באשר לקבלתה לעבודה, הגם שבמקום נמצא אדם נוסף העונה לשם מיכאל, אשר שימש מעין "אב בית" והביא מגבות וכיו"ב.

העדה אישרה, כי בהודעתה במשטרה אכן לא מסרה כי ויקי היא זו שאמרה כי יש להעניק ללקוחות אף הרפיה, אלא היא עשתה כן על דעת עצמה, והבהירה זאת כי בשל גילה הצעיר היתה "לחוצה" מאוד וכן חששה מכך שויקי תינזק, אך בבית המשפט, היא החליטה לומר את האמת ואינה רוצה לשקר על מנת לגונן על ויקי.

באשר למיכאל צור הבהירה העדה בחקירה הנגדית, כי מראהו הינו רזה, בעל שער ארוך אסוף וכי הוא דובר רוסי. היא אישרה כי במשטרה מסרה כי הינו לקוח קבוע והסבירה זאת בכך שבנוסף לתפקידיו במקום, הוא נהג להיכנס לחדרים עם הבנות ולקבל מסאז'ים, באופן קבוע.

לשאלותיו של הנאשם עצמו השיבה העדה כי ראתה את הנאשם הן בפעם הראשונה שפגשה אותו ולעיתים אף בערבים, משהגיע לתת לבנות את הכסף שהגיע להן.

הנאשם הטיח בעדה כי נאמר לה על ידי מאן דהוא לומר כי הוא בעל הבית של המקום, אך היא הכחישה זאת. הנאשם המשיך והטיח בעדה כי מיכאל צור, אשר התגורר במקום וניהל אותו, הוא שאמר לה לומר כך, או שמא אידית, שאף היא הועסקה במקום והיא שבה וטענה בתוקף כי איש לא אמר לה לומר את הדברים.

העדה שבה והדגישה כי מששוחחה בטלפון בפעם הראשונה בעקבות המודעה, ענה לה מאן דהוא בשם מיכה ואותו לא תוכל לזהות על פי הקול, אך את הנאשם היא מזהה כמי שפגש אותה משבאה לקבל את העבודה.

משהמשיך הנאשם והטיח בה כי היא בודה את הדברים - עמדה העדה על דעתה.

עוד נשאלה העדה הכיצד ביצעה הרפיה אם נאמר לה כי כל סוג של סקס אסור והשיבה:

"אבל לא אסור הרפיה, סקס אנאלי ואוראלי זה לא זה ולא זה".

כן הבהירה העדה את דרך חלוקת הכסף בסוף כל משמרת, כאשר כסף תמורת ההרפיות נטלה לעצמה בלבד ולא התחלקה בו עם בעלי המקום ועוד הבהירה כי הנאשם הוא שהיה מגיע לעיתים למקום ונותן לבנות את הכסף. מששאל הנאשם את העדה האם לא מאן דהוא אחר נתן לה את הכסף, השיבה: "מי עוד יכול היה להביא לי?"

ויקטוריה חקנסנקובה, אף היא הועסקה ב"וילה ספא" מסרה כי משחיפשה עבודה, הגיעה למקום זה ושוחחה עם הנאשם, אותו זיהתה בבית המשפט והוא שקיבל אותה לעבודה במקום, ומכך הבינה כי הוא הבעלים של המקום.

עדה זו ציינה כי במקום עשו מסאז'ים ללקוחות ומי הבנות שחפצה בכך אף עשתה בודי מסאז', שעניינו "החלקות גוף אל גוף.. על הבן אדם בעירום מלא".

רוב הלקוחות אכן רצו בבודי מסאז' ואף בהרפיה, אלא שהיא הבהירה להם שהיא אינה עוסקת בכך. משנשאלה האם בנות אחרות עסקו בהרפיה, השיבה כי היא מתארת לעצמה שכך היה, אבל אינה יודעת.

משהנאשם שכר אותה לעבודה, הוא הסביר לה כי יש בנות שעושות בודי מסאז' והעניק לה את האפשרות לבחור בכך.

בחקירה הנגדית אישרה העדה כי בנאשם פגשה פעם אחת בלבד וכי את הכסף קיבלה בסוף כל יום מאדם אחר שגם שמו מיכאל ואשר למיטב ידיעתה, אותו מיכאל העביר את הכסף אל הנאשם, שהיה בעלים של המקום ואת זאת היא יודעת מהדיבורים שהיו במקום אודות כך ומעבר לכך בפגישתם היחידה, אמר לה הנאשם כי הוא הבעלים.

משנשאלה הכיצד יתכן הדבר כי מאז אותה פגישה לא פגשה במקום העבודה, השיבה כי אינה יודעת כיצד מתנהלים מקומות מעין אלה של מסאז'ים.

לשאלות הנאשם עצמו אישרה העדה כי מיכאל צור הוא שהשיב לשיחת הטלפון שלה משהתקשרה בעקבות המודעה בעיתון והוא אף השתתף בשיחת קבלתה לעבודה, אך הדגישה כי הנאשם היה נוכח שם אף הוא ומשהטיח בה הנאשם כי היא מעולם לא פגשה בו, עמדה על דעתה וכן טענה כי איש מעולם לא אמר לה לומר כי הוא בעל הבית של המקום.

בחקירה החוזרת הבהירה עדה זו כי היא לא נכחה "בוילה ספא" כל העת וכי עבדה במקום שלוש פעמים בשבוע בלבד וכי העבודה במקום נעשתה במשמרות.

ויקטוריה בקלניק שאף היא הועסקה ב"וילה ספא", סיפרה כי אף היא הגיעה למקום זה, באמצעות מודעה שפורסמה בעיתון.

עוד זכרה כי נלקחה מן המקום אל תחנת המשטרה ומעבר לכך, כך טענה, אינה זוכרת דבר.

לאחר רענון זכרונה, אישרה העדה כי מקום עבודתה היה מקום של ספא והיא עשתה מסאז'ים. היא אף אישרה כי מסרה הודעה במשטרה, אך אינה זוכרת את שמסרה.

משנתבקשה לרענן את זכרונה, השיבה: "אני לא זוכרת בדיוק מה אמרתי שם, אני קוראת נכון, זה רשום. אני השארתי את זה מאחורי, לא רוצה את הזכרונות האלה. אני לא מעוניינת לדבר ולא מעוניינת לדעת ולא להזכר בכל התקופה הזאת. אני לא זוכרת...אני קוראת אני מבינה את מה שרשום. מה שאני קוראת זה מה שהיה. אבל אני לא מעוניינת להזכר". וכך חזרה העדה על כך שאינה זוכרת דבר ואינה מעוניינת להעיד דבר על תקופת עבודתה ב"וילה ספא". לדבריה, היא מעוניינת "למחוק" תקופה זו וזו "תקופה שבטעות הייתי שם".

לאחר הדברים האלה הוכרזה העדה כעדה עויינת.

העדה אישרה כי מסרה שלוש הודעות במשטרה וכי חתימתה היא שמופיעה עליהן, יחד עם זאת, סרבה לקרוא אותן.

העדה אישרה כי עבדה ב"וילה ספא" כחודשיים ומשנשאלה האם היא מזהה את הנאשם השיבה בחיוב ומשנשאלה "מיהו?", השיבה: "בעל הבית" ולדבריה פגשה בו פעם אחת.

בהמשך שאלותיה של ב"כ התביעה, אשר ביקשה לאמת ו/או לעמת אותה עם דברים שנמסרו על ידי בהודעות במשטרה, סרבה העדה לשתף פעולה ולהשיב על השאלות והשיבה על כל שאלה שהופנתה אליה במילים "לא זוכרת", "לא זוכרת כלום", "לא זוכרת ולא רוצה להזכר". וכיו"ב.

בשלב זה ובהסכמת הצדדים, הוגשו שלוש הודעותיה של העדה לבית המשפט (ת/5, ת/6, ת/7).

חקירתה הנגדית של עדה זו נערכה על ידי הנאשם עצמו והיא אישרה כי היא פגשה בנאשם פעם אחת במהלך עבודתה במקום והוא אינו האדם שהדריך אותה עם קבלתה לעבודה והסביר לה את שעליה לעשות. היא הסבירה כי ידיעתה שהנאשם הוא בעל הבית של המקום מסתמכת על דברים שנאמרו לה במקום.

גם על שאלות רבות של הנאשם, השיבה העדה בכך שאינה זוכרת, אך יחד עם זאת עמדה על כך שהיא לא עסקה בסקס במקום וביצעה רק מסאז'ים.

אל העדה הופנתה שאלה, באשר לנושא אשר נזכר אף בהודעותיה במשטרה וכפי שייסקר להלן, באשר לכך שעד שהיה לקוח במקום ומסר הודעה במשטרה מסר כי בחורה ג'ינג'ית אשר לבשה חולצה שחורה, התפשטה בחלק הגוף העליון, ביצעה מסאז' באמצעות שמנים בכל הגוף ואף הרפיה עד לפורקן מיני. העדה השיבה כי אינה זוכרת ומשנשאלה באם אמרה זאת במשטרה, הרי שזו האמת, השיבה גם על כך, כי אינה זוכרת.

כאמור לעיל, הוגשו שלוש הודעותיה של העדה במשטרה. שתיים מהן נגבו ביום 3/12/09 והנוספת נגבתה ביום 15/12/09.

בהודעתה הראשונה (ת/5) מסרה העדה בתחילת הדברים: "אני מבינה, אני עושה מסאז' המקום הזה זה ספא ואין בו זנות ואני לא מסכימה עם מה שאתם מאשימים אותי."

העדה מסרה כי היא מועסקת במקום מזה מספר חודשים וכי היא אמורה לעסוק שם במסאז'ים מקצועיים, הגם שאין לה הכשרה מקצועית בנושא זה.

ויקטוריה סיפרה כי מיכה הוא שקיבל אותה לעבודה והיא פגשה בו פעם אחת ואת שכרה היא מקבלת מאידיית חשבת השכר. בכל נושא בו מתעוררת בעיה, היא פונה לבחור בשם מיכאל העוסק במקום

באיסוף מגבות ועוזר בניקיון "כמו מנהל של המקום". מיכאל תואר על ידיה כאדם רזה בעל שיער ארוך.

העדה הכחישה כי אותו יום ביצעה בודי מסאז' ללקוח ואף גרמה לו לסיפוק מיני. היא אישרה כי הינה ג'ינג'ית רזה ולבושה בחולצה שחורה ומכנסי ג'ינס וכי הינה הג'ינג'ית היחידה במקום.

בהודעתה השניה (ת/6) מסרה ויקטוריה כי היא עובדת במקום מזה כחודשיים - שלושה ועוסקת במסאז' מקצועי. משהגיעה למקום היה שם אדם בשם מיכה, אשר מסר לה את מספר הטלפון שלו ועזב והוא זה שהסביר לה כי מדובר בספא וכי עושים בו מסאז'ים.

גם בהודעה זו הכחישה העדה את טענת הלקוח כי העניקה לו שירותי מין, אך אישרה כי היא היחידה אשר לבשה חולצה שחורה אותו יום וכן אישרה כי העניקה לו מסאז', אך לא בודי מסאז' ואף לא הרפיה.

העדה הסבירה כי בסוף כל יום ניתן לה מחצית מהסכום אשר גבתה מכל לקוח וזאת על ידי אידית או על ידי מיכאל שאף הוא נעצר אותו יום, ואשר תפקידו לדאוג לתחזוקת המקום ולאספקת מגבות וסדינים.

בהודעתה השלישית (ת/7) נשאלה העדה אודות העסקתה במקום של מ.ס. והשיבה כי היא נשאלה ולגילה עם הגיעה והשיבה כי היא בת 18.5 וכי מיכה לא נכח במקום אותו יום. עוד סיפרה מ.ס. כי אמנם לא עבדה בתחום זה בעבר, אך אמה הינה מסז'יסטית וממנה למדה.

העדה היא שלימדה את מ.ס. היאך מבצעים מסאז' והיאך מבצעים בודי מסאז'. באשר לבודי מסאז' הרי שאחת הבנות נשכבה על המיטה והעדה היא שהדגימה הכי צד יש להחליק עם הגוף על גופו של הלקוח. משנשאלה העדה מהו בודי מסאז', הבהירה כי היא אינה עוסקת בכך, אך הכוונה היא ל"החלקת שמנים גוף אל גוף בעירום".

לדברי העדה מיכה לא שוחח עימה על כך שיש להדריך את הבחורה החדשה.

כן הסבירה העדה כי הן הבחורה והן הלקוח יכולים להשאר בתחתוניהם והם מצויים בחדר ואין לדעת מה קורה שם ביניהם וכי מיכה אומר לבנות תמיד שחל איסור מוחלט לקיים יחסי מין בחדרים והעונש על כך יהיה קנס ופיטורין והבנות אף חותמות על מסמך שחל עליהן איסור זה.

העדה הכחישה כי היא הסבירה ל-מ.ס. כי ניתן להעניק ללקוח שירותי הרפיה אם הוא מבקש זאת ולדבריה, אף לא שמעה כל בת אחרת מדריכה אותה כך.

משנאלה העדה מהו תפקידו של מיכה בניהול "וילה ספא", השיבה:

"בעל הבית, הכל". הוא מתפעל את המקום, כל מה שקשור לכסף, עובדות חדשות, אם יש בעיות הוא צריך לפתור אותן, בפועל הוא לא מגיע כל יום או לפעמים הוא מגיע בשעות שאני לא נמצאת ולכן אני לא יודעת, כאשר מיכאל לא נמצא, אידיית היתה אחראית על הקופה".

בועז גולדברג אשר נקרא לעדות מעם התביעה נשאל בשאלה הראשונה בעדותו האם מסר הודעה למשטרה ביום 3/12/09 ברחוב מחוץ ל"וילה ספא" וכבר על שאלה זו השיב "לא זוכר". הוא אישר כי שמו ופרטיו מופיעים על גבי ההודעה ובאשר לחתימה, הרי שיתכן והיא שלו, אבל אינו בטוח. משנשאל האם הוא מכחיש שזו חתימתו, השיב גם על כך "לא זוכר" וציין כי לעיתים, הינו לוקה בזכרוננו והגם שאין ברשותו כל מסמכים רפואיים באשר לכך.

לשאלות ביהמ"ש השיב כי הוא מנהל פרוייקטים בעיסוקו ואף נוהג ברכב וכאשר נשאל האם בעיות הזיכרון שלו אינן מפריעות לו בתחומים אלה, השיב: "את המקרה הספציפי הזה אני לא זוכר". התביעה עשתה ניסיון לרענן את זכרוננו של העד, אך לשווא וכל שהוא היה נכון למסור כי יתכן והיה מדובר בפעם ראשונה שפנה לעשות מסאז'. גם עד זה הוכרז כעד עויין ואף לאחר הכרזתו כך, עמד על טענתו כי אינו זוכר שחתם על הודעתו במשטרה, הגם שלחתימה המופיעה על ההודעה דמיון לחתימתו. עם זאת, המשיך העד להשיב על כל השאלות שהופנו אליו כי אינו זוכר את האירוע.

התביעה ביקשה להגיש את הודעתו של עד זה במשטרה, מכוחו של סעיף 10א לפקודת הראיות.

גם בחקירה הנגדית בחר העד להשיב על כל השאלות שהופנו אליו בתשובה: "לא זוכר", לרבות שאינו זוכר את עצם החקירה במשטרה.

הוגשה, כאמור, הודעתו של עד זה במשטרה (ת/13). הודעה זו נגבתה ביום 3/12/09 בשעה 00.03 מיד לאחר הדעת השוטרים למקום ובה מסר העד כי כשעה - שעתיים לפני כן התקשר למקום במספר טלפון שמסר למשטרה ונענה על ידי בחורה שמסרה לו את הכתובת ברחוב מיכאליס בפתח תקוה וכן הסבירה לו כי המדובר במסאז' שמנים ובודי מסאז'. מאחר שתיאורה נשא חן בעיניו הגיע למקום והתקבל על ידי חברה ג'יניג'ית שלבשה חולצה שחורה.

הבחורה הובילה אותו לחדר, שם התפשט ושכב על המיטה, כאשר הבחורה התפשטה "חצי גוף" ועשתה מסאז' באמצעות שמנים בכל גופו וכן "עשתה לי ביד עד שגמרתי". תמורת שירותים אלה שילם לאותה בחורה סך של 200 ש"ח.

שניר בן ישי הינו שוטר אשר הגיע אל "וילה ספא" בליל 3/12/09 והוגש דו"ח הפעולה שערך (ת/4).

מדו"ח זה עולה כי השוטר היה בתצפית לעבר המקום, אשר ראש הצוות שלו כוכב עוזרי, דיווח לו כי פגש בלקוח שיצא מן המקום וגבה ממנו עדות באשר לקבלת שירותי מין ועל כן נכנסו השוטרים אל המקום.

במקום נכחו אידיית בן לולו, ויקטוריה בקלייניק, מ.ס. ויקטוריה חקסנקוב ורפאל אשכנזי. אידיית בן לולו, נמצאה יושבת אל שולחן במשרד המשמש את המקום.

במקום נתפסו 17 מצלמות אשר היו מפוזרות ברחבי הבית ומחוצה לו, מוצגים שונים, כמפורט בדו"ח הפעולה וכסף מזומן בסך של 3960 ש"ח.

בחקירה הנגדית אישר העד כי הנאשם לא היה במקום וכן כי במהלך החיפוש לא נמצאו במקום קונדומים חדשים או משומשים.

כוכב עוזרי, הוא ראש צוות השוטרים אשר הגיעו לא המקום אותו לילה, מסר כי בעקבות חשד לניהול בית בושת, מוקמה תצפית לעבר המקום על מנת לוודא את החשד.

בשעה 23.20 נכנס למקום אדם אשר יצא בשעה 00.00. העד ניגש אליו והזדהה כשוטר ושאל אותו לפשר מעשיו. אותו אדם - בועז גולדברג, סיפר לו כי קיבל בודי מסאז' במקום.

כוכב עוזרי זיהה את ההודעה שגבה מבוועז גולדברג במקום וציין כי לאחר שהלה סיפר לו שקיבל במקום שירותי מין, נכנסו השוטרים פנימה.

במקום אותרו מצלמות וכאשר נשאלו הבנות מיהו מנהל המקום, נענה עוזרי כי מדובר במיכה. לאחר זמן מה, הגיע למקום אדם שהזדהה בשם מיכאל צור וטען שהוא אב הבית במקום ומתגורר בסמוך. נערך חיפוש במקום מגוריו ונמצא בו מחשב, אשר היה מחובר לכל המצלמות בבית, כך שניתן היה לצפות בכל אשר מראות המצלמות.

במהלך החיפוש נתפסו אף כרטיסי ביקור של המקום (11/ת) ומסמך נוסף (12/ת).

בחקירה הנגדית הוטח על ידי הנאשם בעד זה כי הוא ציין כי עכו תצפית על בית בושת, דהיינו מלכתחילה נתגבשה בו הדעה כי מדובר בבית בושת ועל כך השיב העד, כי דעתו אינה רלבנטית כלל ועיקר, אולם משיצא מן המקום אדם שסיפר כי קיבל בודי מסאז' ושירותי מין, כי אזי על סמך דבריו של אותו אדם, הוא דיבר על בית בושת.

עוד ציין לשאלת הנאשם כי משנכנסו למקום, היתה שם קטינה ואת זאת ראו בחומרה וכן שתי בנות נוספות ואדם נוסף.

הוגש דו"ח הפעולה של השוטר באשר לפעולות אלה (ת/14) וכן דו"ח הבהרה (ת/15) באשר לתפיסת המחשב אצל מיכאל צור והיכולת לצפות ממנו על הנעשה ב"וילה ספא" וברחוב הסמוך.

אילנית מתוק היא החוקרת אשר חקרה את הנאשם. בחקירה הנגדית אישרה כי הנאשם זומן לחקירה לאחר ששמו עלה כמי שמנהל את המקום ומעסיק את הבנות במקום. לדבריה, לו עלה כי מישהו אחר מנהל את המקום, היה אותו אחר מזומן ונחקר.

הוצגו בפני עדה זו, על ידי ההגנה, מסמכים שבידיה ובהם תקצירי ידיעות מודיעיניות והיא נשאלה האם בעקבות ידיעות אלה, נערכה פשיטת המשטרה על "וילה ספא". העדה השיבה, כי הידיעות הספציפיות אינן מוכרות לה, אך ככלל, טרם פשיטה, נעשות פעילויות בילוש. העדה הוסיפה כי הנאשם זומן לחקירה לא בשל הידיעות המודיעיניות, אלא בשל ששמו עלה מחומר החקירה שנאסף.

העדה אף הבהירה כי בחקירתו הודה הנאשם במיוחס לו - דהיינו בכך שהינו בעל הבית של המקום.

לשאלת ב"כ הנאשם השיבה העדה כי המושג "קוף" מוכר לה וכי המדובר במי שנוטל על עצמו את תיק החקירה במקום האשם האמיתי וכי לאחר שהנאשם הודה במיוחס לו הוא ביקש לשנות את גרסתו וטען כי הינו "הקוף" בפרשה זו. בגביית הודעותיו המאוחרות היא לא היתה מעורבת ובפניה הודה הנאשם, כאמור לעיל.

לשאלותיו המרובות של הנאשם, אשר על מרביתן לא יכולה היתה העדה להשיב, כיוון שאלה לא היו כלל בתחום עיסוקה, השיבה העדה כי אכן ידוע לה מהיכרות קודמת עם הנאשם כי באשר לענייני הימורים הוא שימש, לא אחת, כ"קוף" ועוד השיבה כי הנאשם נהג להתקשר אליה פעמים רבות מאוד לאחר שהוגש נגדו כתב אישום והיא הבהירה לו כי לאחר הגשת כתב האישום המשטרה אינה מבצעת עוד פעולות חקירה על פי בקשתו ועל כן הפנתה אותו אל הגורמים המוסמכים.

גם אלכס וייסברוד הינו חוקר אשר גבה הודעות מן הנאשם.

בחקירתו הנגדית אישר כי בהודעה הראשונה אשר גבה ב- 15/12/09 הודה הנאשם בכך שהוא "מנהל על" של וילה ספא ולאחר מכן בחקירה המאוחרת, חזר בו מגירסה זו.

החוקר הכחיש כי משהגיע אליו הנאשם לחקירה הוא אמר "הנה הגיע הקוף".

עוד הבהיר העד כי הודעתו המאוחרת של הנאשם נגבתה לאחר שהנאשם התקשר אליהם פעמים רבות ממקום מעצרו וביקש כי יגבו ממנו הודעה נוספת ומאחר שחקירתם הסתיימה זה מכבר, הם הפנו אותו אל הפרקליטות. לאחר שניתנה לכך הנחייה של הפרקליטות, נגבו ההודעות המאוחרות ביום 6/1/10.

(יצוין כי כתב האישום נגד הנאשם הוגש ביום 17/12/09 - ע.ר.).

החוקר אישר כי ביום 6/1/10 נגבו מן הנאשם שתי הודעות; באחת חזר בו מהודעותיו הקודמות ובשניה נחקר באזהרה באשר לחשד של מסירת עדויות סותרות. החוקר הכחיש את טענת הנאשם לפיה משמסר את הגירסה החדשה, נשמטה הקרקע תחת האשמות שיוחסו לו ועל כן "חיפשו" להאשים אותו באשמות חדשות והסביר כי מאחר שממסירת הגירסה החדשה עלה חשד לעבירה נוספת חדשה, עלה הצורך להזהירו בגינה.

לשאלות נוספות של הנאשם בדבר פעולות חקירה שלא בוצעו לאחר מסירת גרסתו החדשה, השיב החוקר, כי באותו שלב המשטרה כבר לא ביצעה כל פעולות חקירה עצמאיות ופעלה רק לאור הנחיית הפרקליטות.

לבית המשפט הוצגו מסמכים שונים.

כך הוצג הסכם שכירות (ת/3), האמור להיות הסכם השכירות של המקום.

הסכם זה אינו נושא תאריך ועולה ממנו כי הנאשם הוא דוקא המשכיר של מקום כלשהו הנקרא "ארומה ספא" ברמת גן והוא השכירו לסופיה קוטלר.

המסמך הוגש, לצורך הצגת סעיף 4.3. שבו ובו נאמר כי המשכיר מתחייב שלא לבצע פעולות הנוגות את החוק או רוחו ובכללם קיום יחסי מין או פעולות המתפרשות כשרותי מין.

סעיף זה אינו ברור כלל ועיקר כי וון שכל סעיף 4 בהסכם עוסק במטרות לשמן יעשה השוכר שימוש במושכר ולא המשכיר והדברים ברורים.

עוד יצוין באשר לסכם תמוה זה, כי הגם שיש בו סעיף פינוי וסעיף פיצוי באשר לאי פינוי המושכר בתום תקופת השכירות, הרי שתקופת השכירות כלל אינה נזכרת בהסכם ודמי השימוש במושכר נמדדים בדקות.

ולא למותר לציין כי הסכם זה חתום על ידי המשכיר בלבד.

הסכם זה, מעבר לכך שהינו תמוה לחלוטין, הרי שהוא אינו מתייחס לעסק שפעל ברחוב מיכאליס בפתח תקוה ומכאן שאין ללמוד ממנו דבר לענייננו ועל כן לא היה כל טעם בכך שהנאשם עצמו הזכיר אותו מדי פעם בשאלותיו לחוקרי המשטרה ולאחרים והוא ההסכם שהציג לחוקרת אילנית מתוק, במהלך חקירתו ביום 13/12/09.

הוצגו על יד הנאשם שתי פרפרזות של ידיעות מודיעיניות:

מהאחת מהן (1/נ) עולה כי התקבל מידע באשר ל"וילה ספא" ברח' עמל 7 בפתח תקוה, המנוהלת על ידי גבר ממוצא גרוזיני הנקרא מיכאל והאונס נשים ומנצלן באכזריות.

הידיעה האחרת (2/נ) מזכירה את הנאשם בשמו המלא בצירוף מספר הטלפון שלו ובה נאמר כי הוא מחזיק בית בושת "וילה ספא" ברח' מיכאליס 24 פתח תקוה וברחוב המגשימים. כן מצויינת בידיעה כתובתו של הנאשם.

אין גם מהן ללמוד דבר, שכן, כאמור לעיל, הנאשם זומן לחקירה לא בשל ידיעות אלה, אלא בשל ששמו עלה בחקירה עצמה, כמי שהינו המנהל של המקום.

במהלך החיפוש שנערך במקום, עת נכנסו השוטרים נתפסו כרטיסי ביקור של המקום (ת/11) ובהם מצויין שם המקום וכן כי מדובר ב"מסג' תאילנדי אותנטי" ו"בודי מסג'" על יד "צוות חדש בחורות צעירות".

על צידו האחר של הכרטיס מצויין כי המקום פתוח מ-10.00 עד השעות הקטנות של הלילה ושוב מצויין "++בודי" וכן "דיסקרטי..." על שני צידי הכרטיס תמונות של בחורות. כן מצויין על הכרטיס "ללא מין".

כן הוגש מסמך נוסף שנתפס במקום (ת/12) הנושא את הכותרת "פרטים..." ותוכנו כתוב בתוך לב מצוייר ובו נאמר: "מדובר בספא מפואר על רמה! עם 4 מעסות חלקן סטנדרטיות חלקן מעסות מקצועיות שמעניקות לך מסז' מכף רגל ועד ראש: שוודי, קלאסי, תאילנדי, המשולב עם בודי מסז' אירוטי חיכוך גוף אל גוף עם שמנים ארומטיים חמים"

הנאשם ביקש להגיש שני מסמכים נוספים אשר נתפסו במקום: האחד מהם הוא רשימת טלפונים, מרביתן של בחורות וכן של "מגבות" ושל"סמי מביא תיירים למסג'". (3/נ) והמסמך הנוסף אינו נושא

כותרת, הוא כתוב בכתב יד ויש בו רשימת ליקויים וטענות (נ/4) לא ברור מי כתב מסמך זה ולמה הוא מתייחס ובאלו נסיבות נכתב ועל כן לא ניתן לייחס לו משקל כלשהו.

ברשימת עדי התביעה הופיעו שני עדים נוספים הנזכרים כבעלי תפקידים ב"וילה ספא" והם אידיית בן לולו ומיכאל צור.

לאחר שהתביעה איתרה את אידיית בן לולו והיא התייצבה בבית המשפט, החליטה התביעה לוותר על עדותה והיא העידה מטעם ההגנה, כפי שעוד יפורט להלן.

באשר למיכאל צור, הרי שהתביעה התקשתה לאתר אותו ולמסור לבית המשפט כתובת מדוייקת שלו, על מנת שניתן יהיה לזמנו כדין. לא עלה בידי התביעה גם לזמנו בדרך של מסירה אישית, באמצעות משטרת ישראל וזאת במשך מספר ישיבות בית משפט ועל כן, מאחר שהנאשם היה עצור מזה זמן לא קצר כלל ועיקר ומאחר שפרטים מדוייקים אודות מקום מגוריו של העד לא נמסרו הגם שלתביעה, היה סיפק של כשבעה חודשים לאתרו, מאז הגשת כתב האישום, לא נענית לבקשה למתן ארכה נוספת ולדחיה נוספת של הדיונים כדי להמשיך בניסיונות לאיתורו, מה גם שלא היתה כל וודאות כי אכן ניתן לאתרו.

בשל כך, תמה פרשת התביעה, אף ללא העדתו של מיכאל צור.

חמש הודעות נגבו מן הנאשם במשטרת ישראל.

הראשונה נגבתה ביום 13/12/09 בשעה 13.37 (ת/1) ובה מסר הנאשם כי המקום בו נערכה הפשיטה של המשטרה, הינו מקום חוקי וניתנים בו שירותי מסז' בלבד וכך עולה מפרסומים בעיתונים ומכרטיס הביקור של המקום, המציינים כי מדובר במסז'ים בלבד ולא בשירותי מין.

הנאשם ציין כי הינו שוכר את המקום ממאן שהוא בשם ירון וכי יעביר לחוקרים את חוזה השכירות. לדבריו הוא שכר את העסק לשנה, על מנת להעניק במקום מסז'ים וכי הוא בעל הבית ומעסיק הבנות שמקום ומקבל מחצית מהתשלום שגובה הבחורה המעניקה את השירות.

לדבריו, במקום מצוי מי שמשמש כאחראי משמרת והוא זה שמקבל בנות חדשות לראיון ומקבל אותן לעבודה.

הנאשם טען כי השם אידיית בן לולו אינו אומר לו דבר, אך יתכן והוא מכיר אותה על פי פניה. את מיכאל צור הוא מכיר והלה משמש כאב בית בוילה, הדואג למגבות, לניקיון וכיו"ב.

לשאלה מדוע נמצאו בביתו של מיכאל צור מצלמות, השיב כי זהו תפקידו של מיכאל להשגיח על הביטחון של הבחורות והנכנסים לוילה וכי כל הציוד שנמצא בחיפוש, לרבות מצלמות, מחשבים וכסף, שייך לו.

הנאשם המשיך וטען כי במקום לא ניתנים שירותי מין וכל בחורה המתקבלת לעבודה חותמת על חוזה האוסר זאת.

הנאשם נשאל הכיצד מתקבלות למקום בחורות שלא עברו כל הכשרה מקצועית בתחום והשיב: "כי המסג' והמסג'יסטיות לא חייבת לעבור קורס ולקבל תעודה כדי לעשות מסג' לגבר".

הודעה שניה נגבתה מן החשוד ביום 13/12/09 בשעה 14.43 (ת/2) ובה מסר כי שבעה מכשירי טלפון ניידים שנמצאו במקום הם עבור העבודה ושייכים לו וכך גם יתר הציוד שנתפס. הוא אינו זוכר מתי קנה כל פריט ופריט, אך מוכן להציג על כך קבלות.

הודעה שלישית נגבתה מן הנאשם ביום 15/12/09 (ת/8) ובה ענה על שאלות שהופנו אליו. הנאשם השיב כי אינו יודע כמה לקוחות מגיעים ל"וילה ספא" בכל חודש, כיוון שאינו נמצא שם באופן קבוע הוא אינו יודע בכמה גברים מדובר ובכמה נשים מבין הלקוחות והוסיף כי הפרטים אינם מעניינים אותו, אלא הרווח בלבד.

יחד עם זאת ציין כי במקום מועסקות נשים בלבד.

הנאשם טען כי במקום מעניקות הנשים שירותי מסאז' בלבד והוא אינו מתיר להן להעניק הרפיה בנוסף ועל כן בכל הפרסומים ובכרטיסי הביקור ובחוזה השכירות נאמר במפורש כי שירותי מין אסורים.

הנאשם נתבקש להסביר מהו בודי מסאז' והשיב כי אינו יודע.

הנאשם הכחיש כי שוחח אי פעם עם מ.ס, או כי קיבל אותה לעבודה וכן הכחיש את כל גרסתה באשר להדרכתה על ידיו.

הנאשם נשאל, איפוא, הכיצד הוא מנהל עסק זה, אם אינו מכיר את המועסקות שם וכיו"ב והשיב: "אני לא נמצא שם במקום, יש צוות שמנהל הן מבחינה כספית והן מבחינה פרסונלית. אותי מעניין רק הכספים וההוצאות. כל השאר לא מעניין אותי".

בתאריך 17/12/09 הוגש כתב האישום נגד הנאשם.

ביום 6/1/10 בשעה 11.40 נגבתה מן הנאשם הודעתו הרביעית וזוהי הודעה שאינה לאחר אזהרה.
(ת/9).

הנאשם פתח את דבריו וציין כי בהמשך לתיק ביהמ"ש בעניינו הוא רוצה לספר כי אינו המנהל של "וילה ספא" שברח' מיכאליס וכי ברצונו לספר את האמת על בעלי המקום ומי שניהלו אותו בפועל.

לדבריו, כחצי שנה קודם לכן פנה אליו מאן דהוא בשם גבע שקיבל את מספר הטלפון שלו מידיד משותף, אשר ידע כי הנאשם נוהג ליטול על עצמו תיקי הימורים ומכוני מסאז'. הנאשם נפגש עימו וגבע ביקש כי ישכור על שמו את המקום הרלבנטי ויהיה ה"קוף". וילה זו שייכת להוריו של בחור שאת שמו אינו זוכר. הנאשם וגבע הגיעו אל אותו בחור וסיכמו איתו את תנאי השכירות, כאשר הנאשם חתם על חוזה עם אמו של הבחור. דמי השכירות שולמו במזומן על ידי גבע. הנאשם ציין כי שאל את גבע במפורש האם יהיו במקום שירותי מין ונענה בשלילה ואכן על מנת להבטיח שכך יהיה, החתים את כל הבחורות שהגיעו לעבוד במקום על חוזים האוסרים מתן שירותי מין.

בשלב מסויים, הכניס גבע את מיכאל צור כשותף לעסק והוא זה שניהל, למעשה, את המקום ואף קיבל במקום עובדות חדשות ועסק בניהול הכספים שהתקבלו מלקוחות.

תמורת חלקו שלו בעסק זה, קיבל הנאשם מדי חודש סך של 2,100 ש"ח.

כשלושה שבועות טרם מסירה ההודעה, התקשר אליו גבע ומסר לו כי ככל הנראה, התבצעה פשיטה של המשטרה במקום וביקש כי יגיע לשם על מנת לבדוק את המתרחש.

הוא הגיע למקום עם אח של גבע והבחין כי הציוד שהיה במקום נלקח. למחרת התקשר אליו גבע וזימנו למשרדו של עו"ד בן יהודה, על מנת שיחתום על יפוי כוח, למען יוכלו לפנות אל המשטרה לבקש לקבל את המוצגים שנתפסו במהלך הפשיטה.

לאחר מספר ימים התקשרו אליו בשנית גבע ואביו ובישרו לו כי המשטרה מבקשת לחקור את בעלי המקום, טרם שתחזיר את המוצגים ועל כן הביאו אותו למשטרת פתח תקוה, שם נחקר וסיפר כי הוא בעל המקום. במהלך החקירה הוברר לו כי במקום שהתה קטינה, שמעולם לא פגש בה, אך חרף זאת עדיין דבק בגרסתו כי הוא בעל המקום. עתה לאחר 12 ימי מעצר, הגיע הנאשם למסקנה כי האמת חייבת לבוא בפני המשטרה ובית המשפט וכי ביכולתו להוכיח בנקל כי הוא לא היה הבעלים של המקום.

לחיזוק טענתו, ציין הנאשם כי עו"ד בן יהודה לא קיבל שכר ממנו וכי ככל הנראה קיבל שכר מגבע וכי אינו מכיר מישהי מהעובדות במקום ובוודאי שאינו מכיר את הקטינה.

הנאשם ציין כי למיטב ידיעתו מיכאל צור, שהיה אף הוא ממנהלי המקום נמלט לאוקראינה והוא מסר בהודעתו את מספר הטלפון שלו ואת מספרי הטלפון של גבע ושל אביו. עוד ציין הנאשם כי גבע הבטיח לחברתו ויקטוריה כי ישיב לה את סכום הערבות ששילמה בעניינו שבבית המשפט בסך של 3000 ש"ח, אך לא עמד בהבטחתו.

ההודעה האחרונה נגבתה מן הנאשם ביום 6/1/10 בשעה 15.54 (ת/10) ובה נחקר הנאשם לאחר אזהרה בחשד כי מסר פרטים כוזבים בהודעתו הקודמת מאותו יום באשר לחלקו בניהול "וילה ספא".

הנאשם ציין כי שיקר קודם לכן ואת האמת סיפר לראשונה רק באותו יום. למעשה, כך סיפר הנאשם הוא שימש במקום כ"קוף", וכלשונו: "כלומר לקחתי על עצמי אחריות על ניהול מקום מבלי שהיה לי כל נגיעה בפועל לתפעול או ניהול של המקום, אני לא מכיר את הבנות שעבדו שם אני לא שילמתי שכירות, לא גביתי כסף, לא ראינתי ולא קיבלתי את הבנות לעבודה, אני אפילו לעו"ד בן יהודה שייצג אותי לא שילמתי". הנאשם ציין כי מי שניהל בפועל את המקום היה מיכאל צור, שלמיטב הבנתו נמלט לאוקראינה וכי המשקיע בעסק זה הינו גבע אדרי.

לנאשם שולם מדי חודש סכום של 2,100 ש"ח וכן שילמו לעו"ד בן יהודה תמורת ייצוגו.

עוד ציין הנאשם כי הובטח לו שבמקום לא יהיו שירותי מין אלא מסאז'ים בלבד.

לשאלה מהו "קוף" השיב:

"אני מקבל כסף על זה שאני לוקח אחריות בפן הפלילי במידה ויש פשיטה משטרתית".

אם כך, הקשה החוקר, מדוע מקום המספק מסאז'ים בלבד זקוק ל"קוף" ועל כך השיב: "כדי שלחקירה במידה ותהיה בכל מקרה בעלי הבית לא רוצים לבוא ולהחקר".

הוטח בנאשם כי הוא הגיש בקשה לבית המשפט להחזיר את המוצגים שנתפסו, דהיינו, על פי גרסתו החדשה, הוא הגיש לבית המשפט תצהיר שקרי ועל כך השיב כי עו"ד בן יהודה ידע את האמת, אך הבהיר לו כי כך עליו לחתום, שכן לולא כן, המשטרה לא תחזיר את המוצגים.

החוקר המשיך להקשות על הנאשם והבהיר לו כי גרסתו החדשה אינה עולה בקנה אחד עם עדויות הבנות שהועסקו במקום וסיפרו כי הוא קיבל אותן לעבודה, תארו אותו ואת מקום מגוריו, ואת העובדה כי הוא מגיע למקום לאסוף את הכסף וכיו"ב והוא השיב כי לא ראיין בת כלשהי ואולי משהגיע "לאסוף את דמי הקופות" הבנות הבחינו בו באקראי. להנחתו, גבע ומיכאל צור הדריכו את הבנות מה עליהן לומר במקרה של פשיטת המשטרה.

החוקר לא הרפה מן הנאשם והמשיך בשאלה נוספת בכיוון זה, תוך שהטיח בנאשם כי הנה בהודעתו הקודמת מאותו יום מסר כי הוא החתים את הבנות על חוזים האוסרים עליהם לספק שירותי מין ועל כך השיב הנאשם כי מיכאל צור הוא שהחתים על החוזים והעביר לו את החוזים במרוכז.

בבית המשפט סיפר הנאשם כי הינו מורה במקצועו, אך למרבה הצער, סובל מהתמכרות להימורים ועל כן, נהג בשנים האחרונות, לצרכי פרנסה, לשמש ככיסוי למקומות שהם אסורים על פי חוק, דהיינו המשמשים להימורים ודוגמת המקום לגביו הוא נאשם, המשמש למסאז'ים. תמורת כך קיבל כ- 600-700 ש"ח לשבוע.

באמצעות ידיד שלו, נפגש עם גבע אדרי שחפץ לפתוח מכון למסאז'ים והוא ווידא עימו כי אכן אך במסאז'ים המדובר, שכן אינו מוכן לקחת על עצמו מקום העוסק בשירותי מין ועשה כל הסידורים להבטיח שמדובר במקום חוקי לחלוטין וכן דרש מגבע כי הבחורות שתעבודנה במקום תחתומנה על חוזה מולו האוסר עליהם להעניק שירותי מין.

יחד עם גבע פגש בבחור בשם ירון קראוזמן ומאמו של זה, שכרו את הנכס. גבע הוא שמסר לו את הכסף והוא ששילמו לירון.

תחילה הגיע למקום אחת לשבוע על מנת לקבל 600 ש"ח ולאחר מכן ביקש לקבל כסף אחת לחודש וסוכם כי בשל כך יופחת הסכום ל- 2,100 ש"ח והוא נהג להגיע למקום אחת לחודש בלבד ולקבל את כספו ממיכאל צור, אשר למרות שתואר במהלך הדיונים כ"אב בית" הוא שותף בעסק זה.

לאחר שהמשטרה פשטה על המקום, נתבקש על ידי גבע להגיע אל המקום ומאוחר יותר נתבקש על ידי גבע לפעול להחזרת המוצגים וכן להתייבב לחקירה כיוון שנאמר כי הוא בעל הבית.

הנאשם ביקש להסביר לבית המשפט כי פירושו של "קוף" הוא כי את פרטיו של זה כותבים על פתק המצוי בכניסה למקום, כך שבמקרה של פשיטת משטרה, יאמרו הנוכחים שם כי הוא בעל הבית וכך הגיעה המשטרה אליו.

למעשה, מי שפנה אליו היה עו"ד בן יהודה, אשר מעולם לא ייצג אותו קודם לכן ואמר לו כי עליו לחתום על יפוי כוח על מנת שניתן יהיה לבקש את המוצגים שנתפסו. במשרדו של עו"ד בן יהודה

פגש בגבע אדרי ובאביו והבקשה אל המשטרה הוגשה בשמו. לאחר מספר ימים התקשר אליו עו"ד בן יהודה בשנית ואמר לו כי עליו להתיצב במשטרה, על מנת למסור הודעה.

בהגיעו למשטרה הטיחו בו החוקרים כי במקום נתפסה קטינה, אשר הוא לא קיבל אותה לעבודה ואף לא פגש בה מעולם.

בדיעבד, הבין כי גבע נטל לעצמו שותף והוא מיכאל צור, אשר למעשה, ניהל את המקום בפועל.

בישיבות הראשונות בבית המשפט בעניינו של הנאשם הגיעו לדיונים גם מיכאל וגבע אדרי יחד עם עו"ד בן יהודה, אשר לא טען כי הנאשם אינו בעלי המקום, כיוון שלדברי הנאשם האינטרס שלו הוא להגן על לקוחותיו האמיתיים. סוף דבר, עלה בידו של עו"ד בן יהודה להביא לשחרורו לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית ואזי הודיע לו כי הוא מפסיק לייצגו, כיוון שהפסיקו לשלם לו.

הנאשם הסביר כי משמסכים אדם לשמש כ"קוף" הרי ש"מפעיליו" מחוייבים לדאוג לו לכל צרכיו לרבות ייצוג, תשלום דמי ערבות, תשלום בעבור צרכיו וכיו"ב והנה משהחלט כי יש לשלם 3000 ש"ח כתנאי לשחרורו ממעצר, ביקש גבע מחברתו של הנאשם כי היא תשלם סכום זה, אשר יוחזר לה על ידו ומאז נעלמו עקבותיו של גבע.

מאחר שהנאשם הבין כי גבע אינו עומד בתנאים, החליט לבוא אל המשטרה ולספר את האמת.

בהמשך סקר הנאשם בהרחבה, את המשך חקירה משטרה כפי שהיא נראית לו ולטעמו אף גילתה המשטרה את הבעלים האמיתיים של המקום והם גד אלופר וגבע אדרי וכי למיטב ידיעתו, גם לאחר מעצרו, המשיך המקום לתפקד כסדרו.

הנאשם סיים את דבריו בחקירה הראשית בכך שהוא יושב מאחורי סורג ובריח על לא עוול בכפו, בשל שבעלי המקום לא עמדו בתנאיהם ובשל שהעדים שהופיעו בבית המשפט שיקרו ואין לו כל קשר לבנות שהועסקו במקום.

בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי בודי מסאז' הוא חיכוך גוף בגוף, אך לטעמו ללא פורקן ומשנשאל לגבי עירום, השיב כי יאנו בקיא בכך. הוא השיב כי משהכירו לו את המקום לא הוסבר לו דבר על הפעולות והוא גם לא שאל, מעבר לכך שהבין כי מדובר בפעילות חוקית.

משנשאל הנאשם הכיצד לבנות שעבדו במקום לא היתה כל הכשרה מקצועית לעשות כן, השיב: "אז באמת עוול גדול נעשה ודבר נורא קרה שם, לא היו תעודות לבנות".

הנאשם אישר כי במקום עבדו רק נשים ולא הועסקו שם גברים ואילו הלקוחות שהגיעו למקום היו גברים בלבד.

הנאשם נשאל מדוע היה צורך ב"קוף" למקום חוקי והשיב כי היה זה לצורך שתתרחש תקלה והתקלה היא שגם בעלי המקום לא ידעו כי במקום מועסקת קטינה, העושה בחדר דברים שאסרו עליה לעשות ואזי במצב כזה, הוא אמר "לקחת את התיק עליו".

עוד הוטח בנאשם כי הנה מדובר במקום המעסיק נשים בלבד, שלא עברו כל הכשרה מקצועית והלקוחות הם גברים בלבד ומוקף במצלמות אבטחה ולא היה בכך להדליק אצלו כל "נורות אדומות" והנאשם השיב על כך כי לא היה דבר שלימד על כך שמדובר במקום בלתי חוקי.

לשאלת ב"כ התביעה מדוע, איפוא, במהלך חקירתו משהשיב כי כל הציוד במקום הוא שלו ואף הציע להביא קבלות על רכישתו שהן על שמו, השיב כי היה זה תפקידו להראות שהוא בעל המקום ולטעמו לא נעברה שם עבירה כלשהי.

עוד השיב כי בחקירתו מסר לחוקרים כרטיסי ביקור של המקום ועותק של חוזה ואת אלה קיבל מגבע ועו"ד בן יהודה הוא שאמר לו שעליו להציגם במשטרה.

הוטח בנאשם כי גבע בחקירתו במשטרה טען כי הנאשם סחט אותו כי אם לא ישלם לו כסף, הוא ימסור הודעה במשטרה כי הוא ה"קוף" ולא בעלי הבית ועל כך השיב הנאשם כי לא סביר שגבע יאשר שהוא בעל הבית.

עוד מסר הנאשם לשאלת ב"כ התביעה כי החבר המשותף שקישר בינו לבין גבע הוא אורי כץ וכי הוא זימן אותו למתן עדות בבית המשפט באופן עצמאי ולא באמצעות מזכירות בית המשפט. כן טען כי ה"קוף" החדש של גבע, שהחליף אותו הוא גד אלופר שאף אותו זימן למתן עדות.

הוטח בנאשם כי את שמו של החבר שקישר בינו לבין גבע לא מסר במשטרת ישראל, הגם שהיה בכך כדי לסייע לו, אלא מסר שאינו זוכר את שמו ולטענתו איש לא שאל אותו על כך.

עוד שאלה ב"כ התביעה מדוע תשקרנה העדות שהגיעו להעיד ומה האינטרס שלהן שלא לומר כי גבע הוא הבעלים ועל כך השיב הנאשם:

"הסברתי את זה, בכל מקום של הימורים יש פתק, חבל משום מה שגב' בן לולו נעלמה, את הפתק הזה היא החזיקה בתיק שלה, היא לקחה את הפתק ושמה בכיס, השם שלי ושם משפחה שם, מה

בעצם אומר בעל בית לעובדים שלו רבותי ותהיה פשיטה של משטרה אתם צריכים להגיד שבעל הבית זה וזה. אני אפילו לא כועס עליהן זה התפקיד שלהן."

המשיכה ב"כ התביעה והקשתה על הנאשם בכך שנניח והבנות שיקרו במשטרה, אבל משהטיח בהן הנאשם בבית המשפט כי הן משקרות והן אינן מכירות אותו כלל ועיקר, מה היה האינטרס שלהן לעמוד על דעתן, והשיב: "זו ספקולציה, למה ביקשתי שבית המשפט יגיד את האמת ואת העונשים הצפויים בחוק אם לא דוברים אמת. אני לא יודע למה שתקו, מאוד יכול להיות שאת הדרכת אותם בחוץ להגיד את מה שאת רוצה שיגידו".

אידיית בן לולו, שכאמור היתה אמורה להיות עדה מטעם התביעה והתביעה ויתרה על עדותה, העידה מטעם ההגנה.

העדה מסרה כי עבדה ב"וילה ספא" במשך כחודשיים כמנקה של המקום, ובדאגה ללקוחות בענייני אוכל ושתייה, כמו גם אוכל לבנות.

לדבריה מדובר היה במקום שעסק במסאז'ים והבעלים האמיתיים של המקום היה גבע אדרי.

הנאשם היה "כאילו בעל הבית, אבל לא באמת, היו משלמים לו כסף שאם תבוא משטרה אז יגיד שזה שלו" ולדבריה גבע אדרי הוא שאמר לבנות לומר כך.

העדה מסרה כי היא שהתה במקום שלוש פעמים בשבוע מפתיחה ועד סגירה וכי את הנאשם פגשה במקום אחת לחודש.

באשר למיכאל הגרוזיני (צור - ע.ר.) הרי שאף הוא נכח במקום ושימש כאב בית.

העדה מסרה כי בוודאות לא ניתנו במקום שירותי מין. היא אמנם לא נכנסה לחדרים, אך היא יודעת זאת משיחותיה עם הבנות.

עוד מסרה כי במשטרה ציינה כי היתה בביתו של הנאשם, אך מדובר בשקר שנמסר על פי הנחיותיו של גבע.

בחקירה הנגדית אישרה העדה כי במקום בוצעו מסאז' וכן בודי מסאז' וכי משמעות האחרון הוא "חיכוך גוף לגוף בעירום".

בשלב זה נשאלה העדה מדוע עתה היא משנה את גרסתה שנמסרה במשטרה ומסרה כי תחילה נאמר לה שאיש לא יסתבך אולם משהוגש אף נגדה כתב אישום, מצאה לעשות כן.

מאחר שאך בשלב זה של עדותה נודע על כך לבית המשפט, מצא בית המשפט להעמיד את העדה על זכותה שלא להפליל את עצמה.

העדה הכחישה את הטענה כי מאחר שהוגש נגדה כתב אישום הרי שנרקמה בינה לבין הנאשם עיסקה כי היא "תנקה" אותו ובתמורה הוא "ינקה" אותה בהליך שבעניינה. ועוד הטיחה בה התובעת כי הנה הבנות האחרות מסרו גירסה אחרת, כיוון שבעניינן לא הוגש כתב אישום ואילו היא חברה עם הנאשם על מנת שיעזרו זה לזו, אך היא עמדה על דעתה שהנאשם אינו מכיר אותה.

ויקטוריה גונחוב, שהינה חברתו של הנאשם, העידה אף היא מטעם ההגנה וסיפרה כי על פרשה זו נשוא כתב האישום ידוע לה מדבריו של הנאשם ומעט משיחה עם גבע, אותו פגשה בבית המשפט.

העדה סיפרה כי משהגיעה לראשונה לבית המשפט, פגשה אדם שהציג עצמו כאלו גבע, אשר שוחח עם עו"ד בן יהודה. העדה ציינה כי גבע ביקש ממה לשלם את דמי הערבות, בעבור שחרורו של הנאשם והבטיח כי ישיב לה את הכסף. ומאז גבע לא שוחח עימה ואף לא השיב לה את הכסף.

עו"ד בן יהודה אשר זומן על ידי הנאשם למתן עדות, ביקש טרם מתן עדותו כי הנאשם יסיר את חיסיון יחסי עו"ד - לקוח שביניהם, וכך נעשה על ידי הנאשם.

עו"ד בן יהודה מסר כי בשלב החקירה בדיוני הארכת המעצר, הוא ייצג את הנאשם, ולא מכן ייצגו בעין הבקשה להחזרת תפוס ובענין הבקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו.

הנאשם היה לקוחו, הגם שהוא לא שילם לו כסף. באשר לשאלה מי הוא ששילם לו, ציין עו"ד בן יהודה כי על כך קיים חיסיון עו"ד - לקוח עם צד שלישי וזה לא הוסר ועל כך לא יוכל להשיב.

יחד עם זאת, אישר עו"ד בן יהודה כי הוא זימן את הנאשם למשרדו על מנת לדון בעניין החזרת התפוסים בשמו של הנאשם.

ועוד ציין העד כי הפסיק את ייצוגו של הנאשם, כיוון שהבהיר לו כי אם יחפוץ בהמשך הייצוג, יצטרך לשלם בעבור כך.

הנאשם ביקש לזמן עדים נוספים דוגמת גד אלופר ואורי כהן צדק, אלא שלא סיפק פרטים מספיקים לצורך זימונם על ידי בית המשפט ועל כן הודע לו שיהיה עליו לזמנם באופן עצמאי. משלא עשה הנאשם כן, הסתיימה פרשת ההגנה, בלא שאלה העידו.

דיון

העבירות אשר יוחסו לנאשם עוסקות כולן בזנות: סרסרות למעשה זנות, ניצול קטינים לזנות והחזקת מקום לשם זנות.

מרביתו של סימן י' לפרק ח' של חוק העונשין עוסק בעבירות הכרוכות בזנות ויחד עם זאת, אין בפרק זה כל הגדרה ל"זנות".

יטען הטוען כי מעשה זנות הוא בגדר מגע מיני מלא אשר נועד לצורך השגת פורקן מיני, אלא שלא כך הוא הדבר ואין מקום להעלאת טענה זו.

מעשה זנות הוא כל מעשה שיש בו שימוש בגופו של אחר (גבר או אישה), תמורת תשלום לשם סיפוק תאוה מינית וראה בענין זה - ת.פ (נצ') 335/89 מ"י נ. מויאל ובו נזכר אף ע.פ. 531/75 אביטל נ. מ"י, פ"ד ל"ו(2), 580.

אין כל הכרח כי במעשה זה, יגיע המשתמש בגופו של אחר כדי פורקן מיני ודי בעצם ביצוע המעשה.

עתה, יש לבחון האם ב"וילה ספא" נעשו מעשי זנות.

ברי כי אם בוצעו בלקוחות המקום מעשי הרפיה, דהיינו בוצעו בהם מעשי אונן, שמטרתם להביאם לידי פורקן מיני, הרי שמדובר במעשי זנות ועל כך לא יהיה חולק.

טענת הנאשם כי כאלה לא בוצעו ואם בוצעו, הרי שאלה בוצעו על דעת המבצעת בלבד, חרף איסור שהוטל על הבנות שעבדו במקום לעשות כן, וכי הוא לא ידע על כך ולא יכול היה לדעת על כך ועל כל פנים אינו אחראי לכך. טענות אלה תידונה בנפרד לאחר הקביעה באשר לעצם ביצוע המעשים.

אלא, שיש גם לדון בשאלה, שמא גם מעשים נוספים שבוצעו במקום נכנסים לגדרם של מעשי זנות, והכוונה היא לבודי מסאז'.

ישנן עובדות אשר עולות מחומר הראיות שהוצג בפני בית המשפט ולגביהן לא תהיה מחלוקת.

ב"וילה ספא" הוצע ובוצע בודי מסאז'. כרטיסי הביקור של המקום מצביעים על כך וכל העדים המכירים את המקום העידו על כך ואף הנאשם עצמו מסר כי במקום בוצעו מסאז'ים מסוג זה.

ומהו בודי מסאז'?

ראשית, למדנו מכרטיסי הביקור, שהגם שמצויין עליהם: "ללא מין" ועל כך עוד יפורט להלן, הרי שמצויין עליהם "דיסקרטי" ואין זה ברור כלל ועיקר מדוע מקום המעניק מסאז' "רגיל" אמור להיות דיסקרטי.

ועוד למדנו מפרסום שנמצא במקום עצמו והמעיד על המקום כי מדובר ב"מסאז' תאילנדי המשולב עם בודי מסאז' אירוטי חיכוך גוף אל גוף עם שמנים ארומטיים חמים". (ת/12)

הנה כי כן, למדנו כי מדובר בחיכוך גוף אל גוף ועוד למדנו כי מדובר בפעולה אירוטית.

עוד נלמד במהלך שמיעת הראיות ואף הנאשם לא הכחיש זאת כי במקום הועסקו נשים בלבד ולא הועסקו גברים שהעניקו מסאז'ים והלקוחות היו גברים בלבד ונשים לא הגיעו אל המקום.

למותר לציין, כי אם המדובר במסאז'ים שאין בהם כל היבט מיני, מדוע עסקו בנתינתם נשים בלבד ומדוע לא הגיעו למקום גם לקוחות שהן נשים?

ועוד למדנו כי מי מן העוסקות במקום לא קיבלה הכשרה מקצועית כלשהי לבצע מסאז'ים ולכלל היותר ציינה אחת הבנות כי למדה מאמה לעשות כן.

לא היה גם חולק כי משמעותו של מסאז' זה הוא חיכוך גוף האישה המעסה בגופו של הגבר - הלקוח. חלקם של העדים דיברו על עירום מלא והחלק האחר דיברו על חצי גוף עליון בעירום.

נדמה, איפוא, כי לא ניתן לייחס למעשה מעין זה משמעות אחרת כלשהי, מלבד משמעות מינית.

לענין זה, והגם ששם דובר על עבירות ומעשים שונים, הרי שלענין נסיבות דומות - ע.פ. 3520/91 תורג'מן נ. מ"י.

די, איפוא, בקביעה כי ב"וילה ספא" בוצעו מסאז'ים מסוג בודי מסאז' כדי לקבוע כי בוצעו במקום מעשים בעלי היבט מיני, תמורת תשלום ולפיכך היה זה מקום אשר שימש למעשי זנות.

אלא, שמעבר לכך, אף הוכח כי במקום זה בוצעו מעשים מיניים שעניינם הרפיה בלקוחות עד הגיעם לפורקן מיני.

כך העידה מ.ס, אשר סיפרה במפורש, כי היא נהגה לבצע הרפיות בלקוחות אשר ביקשו כי תעשה כן והיא עשתה זאת על פי הדרכה שקיבלה עם קבלתה למקום וכך עולה מהודעתו במשטרה של בועז גולדברג, אשר תאר את מהלך הטיפול והשירות אשר קיבל במקום ואשר כלל הרפיה מינית.

יצוין כבר עתה ואף לצורך נושאים אשר ידונו להלן כי נתתי אמון מלא בעדותה של מ.ס.

עדותה היתה סדורה, רהוטה וקוהרנטית.

העדה עמדה על דעתה וגרסתה, על אף כל שהוטח בה ולא נמצאו סתירות או פירוכות בעדותה.

אמנם בגרסתה במשטרה מסרה העדה דברים אחרים, אך היא הסבירה זאת בכך שלא רצתה לסבך את ויקי, היא הבחורה אשר הדריכה אותה עם קבלתה לעבודה, אך עתה, בעומדה בפני בית המשפט, לא מצאה לנכון לשקר בעבורה של ויקי ועל כן היא אומרת את מלוא האמת.

העדה עמדה על דעתה שוב ושוב כי הנאשם, אותו זיהתה, הוא זה אשר בו פגשה וזה אשר קיבל אותה לעבודה, והכל, כפי שעוד יפורט להלן.

על כן, מצאתי ליתן בעדותה אמון.

באשר להודעתו של העד בועז גולדברג.

התביעה ביקשה לקבל הודעתו במשטרת ישראל מכוחו של סעיף 10א לפקודת הראיות ולהעדיף האמור בה על פני גרסתו בבית המשפט.

מתן הודעתו של העד הוכח בעדותו של השוטר כוכב עוזרי, אשר גבה אותה בסמוך ליציאתו של העד מ"וילה ספא". ולמעשה, גביית הודעתו והאמור בה, הביאו לכניסתם של השוטרים למקום.

קיבלתי את דבריו של כוכב עוזרי לענין זה, באשר לנסיבות גביית ההודעה ועל כן הוכח מתן ההודעה.

העד התייצב לעדות בבית המשפט וניתן היה לחוקרו בחקירה נגדית. אף חיזוק להודעתו נמצא בחומר הראיות, כפי שיפורט להלן.

באשר לגרסתו של העד בבית המשפט, הרי ניכר היה לעין כל כי זו היתה למעלה מתמוהה. העד הקפיד לא לזכור דבר ולענות על כל שאלה שהופנתה אליו בנוסח זה, עד כי לא זכר כלל ועיקר כי אף נחקר במשטרה וכי בשל כך אף זומן למתן עדות בבית המשפט.

העד, אשר מתפקד בחייו כמנהל פרויקטים ומנהל אורח חיים תקין, המחייב אותו כאמור בעבודה, המחייבת קוגנטיביות מלאה ואף נהיגה, טען לליקויים קשים ועייתיים בזיכרון, עד כי אינו זוכר אירוע זה כלל ועיקר.

יחד עם זאת, לא היה בידי העד לתמוך את טענותיו בדבר ליקויי זיכרון קשים אלה בכל מסמך רפואי, או חוות דעת מומחה.

לא ניתן היה ליתן אמון כלשהו בדבריו אלה של העד בבית המשפט, לרבות בדבריו כי יתכן והחתימה על הודעתו היא חתימתו שלו, אך יתכן והדברים אינם כך.

ניכר היה בעד כי עדותו באשר לנושא בגינו זומן למתן עדות היתה לו בלתי נוחה, בלשון המעטה, והוא עשה ככל יכולתו, על מנת שלא להעיד.

במצב דברים זה, אני מעדיפה את הודעתו של העד, כפי שנמסרה במשטרת ישראל, על פני גרסתו שנמסרה בבית המשפט.

כחיזוק להודעתו ישמשו דבריה של ויקטוריה בלקייניק בהודעותיה שלה במשטרה, אשר הוגשו בהסכמה לבית המשפט ולפיהן היא היתה באותו יום הג'ניג'ית היחידה במקום והיחידה אשר לבשה חולצה שחורה ויש בכך כדי לענות על התיאור שמסר בועז גולדברג, באשר לבחורה אשר העניקה לו את השירות המיני.

מכאן, שב"וילה ספא" הוענקו שירותי מין תמורת תשלום ומדובר, איפוא, במקום המשמש לשם עיסוק בזנות.

ראה לענין זה, גם ת.פ. (ת"א) 501/87 מ"י נ. שנברג ואח' וכן ע.פ. 73/75 אביטל נ. מ"י (פ"ד ל(2)), (579) ו-ע.פ. 538/75 לבן נ. מ"י (פ"ד ל(2), 583).

עתה משהוכח כי המקום נשוא כתב האישום אכן משמש כמקום לעיסוק במעשי זנות, הרי נשאלות השאלות האם היה הנאשם שותף לניהולו והאם סרסר למעשי זנות ואף ניצל קטינה למעשי זנות, כמיוחס לו בכתב האישום.

העדויות באשר לחלקו של הנאשם בפרשה זו נחלקו.

העובדות ב"וילה ספא" היוו קבוצה אחת של עדים ואף עדויותיהן שלהן נחלקו.

העידה מ.ס., שכאמור לעיל, ניתן אמון מלא בעדותה.

עדה זו חזרה והדגישה כי הנאשם הזדהה בפניה כאחראי על המקום, כי הוא זה שקיבל אותה לעבודה, כי הוא זה שהפנה אותה לבחורה אחרת, אשר תדריך אותה בנבכי המקום וכי הוא זה, אשר אף אסר עליה לעסוק בסקס כלשהו במהלך עבודתה, איסור התואם אף את גרסתו של הנאשם. עדה זו אף ציינה כי מדי פעם הגיע הנאשם לחלק לבנות העובדות את הכסף שהגיע להן מעבודתן.

הנה כי כן על פי עדה זו, נטל הנאשם חלק פעיל ביותר בניהול המקום.

על פי עדותה של ויקטוריה חקנסנקובה, אשר אף בה נתתי אמון מלא, על פי אופי העדות, היותר סדורה, נחושה והעובדה כי היא עמדה על דעתה ולא נמצאו בעדותה כל סתירות ופירויות, הרי שהנאשם הוא שקיבל אותה לעבודה והיא אמנם פגשה בו אך פעם אחת, אך היה זה, כאמור משקיבל אותה לעבודה ואף אמר לה במהלך אותה פגישה כי הוא הבעלים של המקום. הנאשם הוא אף זה שהסביר לה כי במקום מבוצעים מסאז'ים ובודי מסאז'.

ויקטוריה בלייקניק, אף היא עדה אשר לקתה בזיכרונה משהתייצבה לעדות בבית המשפט וסוף דבר, בהסכמה, הוגשו שלוש הודעותיה במשטרה לבית המשפט.

לגרסתה בבית המשפט לא ניתן היה לתת אמון כלשהו, וזאת על פי אופי העדות וכאשר העדה הצהירה במפורש כי אין לה כל ענין למסור עדות והיא הסתתרה כל העת מאחורי "אי הזיכרון" בו לקתה לפתע.

על פי הודעותיה במשטרה ניתן להבין בבירור את תפקידו של הנאשם.

אמנם תחילה אמרה העדה כי משהגיעה למקום פגשה בנאשם והוא שהסביר לה כי מדובר במקום בו מבוצעים מסאז'ים וכי היא פגשה בנאשם פעם אחת בלבד (ת/6) אולם יחד עם זאת, מהודעתה השלישית והמאוחרת יותר (ת/7) עולה כי לדבריה, הנאשם נוהג לומר "תמיד" לבנות כי חל עליהן איסור מוחלט לקיים יחסי מין ומכאן שהיא פגשה אותו הרבה יותר מאשר פעם אחת ובשלהי הודעתה זו, הדברים מקבילים משנה תוקף כאשר היא מפרטת את תפקידו של הנאשם כבעל הבית במקום ובלשונה: "בעל הבית, הכול. הוא מתפעל את המקום, כל מה שקשור לכסף, עובדות חדשות, אם יש בעיות הוא צריך לפתור אותן בפועל הוא לא מגיע כל יום...."

נדמה כי הדברים ברורים ואין צורך להוסיף עליהם.

עובדת נוספת במקום היא אידיית בן לולו אשר העידה כמי שהתביעה ויתרה עליה ומטעם ההגנה.

אכן עדה זו גרסה כי הנאשם, כגרסתו שלו, לאורך כל ההליך בעניינו, היה אך ה"כיסוי" לבעלים האמיתיים וכי הבעלים האמיתיים הוא אדם אחר וכפי שעוד יפורט להלן, אך לא מצאתי לקבל את גרסתה.

העדות האחרות בתיק זה, מסרו כי לאידיית היה חלק נכבד בתפעול המקום וכי לעיתים היא היתה מחלקת להן את הכסף שהגיע להן, וכיו"ב. במהלך עדותה אף עלה כי בשל חלקה הנטען בניהול המקום הוגש גם נגדה כתב אישום, בשל עבירה של ניהול מקום המשמש לעיסוק בזנות.

מכאן, שלעדה זו אינטרס ברור לחלץ את הנאשם מהמיוחס לו ולתמוך בגרסתו שלו ולגבש יחד עימו גירסה משותפת, אשר יהיה בה כדי לחלץ את שניהם.

משגירסתה זו עומדת מול גירסת העדות האחרות, כפי שנסקרה לעיל, הרי שמצאתי שלא לקבלת את גירסתה.

טען הנאשם לאורך כל ההליך וכך גם הטיח בעדות, כי למעשה, נאמר להן על ידי מאן דהוא לומר כי הוא הבעלים של המקום בעוד שבפועל לא היה כן ואף בעדותו מסר כי זו היתה התכנית, כי במקרה של פשיטה של המשטרה, כך יאמרו העובדים במקום.

יתכן וכך היו נוהגות העובדות במקרה של פשיטה ומוסרות שם אשר נמסר להם ואשר אינו משקף את האמת, מבחינה זו שהנאשם אינו מנהל את המקום ואינו בעליו וכטענתו כלל אינו נמצא במקום ואינו נוטל חלק פעיל בתפעולו, אולם משנה ניצבות בבית המשפט והן רואות את הנאשם ויכולות לומר, כי אכן את האדם הזה לא פגשו מעולם, או פגשו אותו באקראי, אך לא כך הם פני הדברים והעדות

מייחסות לו חלק פעיל בניהול המקום, קבלה לעבודה, הדרכה, מתן כסף ועומדות על דעתן כי בנאשם מדובר ולא באחר.

אין לבנות אלה, עתה, כל אינטרס לחפות על מאן דהוא אחר ולא הונחה כל תשתית ראייתית כי יש להן אינטרס כזה.

יתר על כן, מ.ס., ציינה בעדותה כי תחילה, במשטרה ביקשה לחפות על ויקטוריה, אך עתה, בעומדה בבית המשפט, אין בדעתה לחפות על איש והיא אומרת את האמת. לו חיפתה גם על אדם אחר, היתה אומרת כן, אך היא, כאמור, עמדה על דעתה, כי הנאשם, אותו היא מזדה, ולא רק על פי פרטיו המופיעים על פתק עלום כלשהו, הוא זה שקיבלה לעבודה וכיו"ב, כמפורט לעיל.

על כן, על פי עדויותיהן של הבנות, למעט עדותה של אידיט בן לולו, בה לא נתתי אמון, כאמור, הרי שהנאשם נטל חלק פעיל ביותר בניהול המקום, בין אם נקרא בעל הבית של המקום, או המנהל או בכל כינוי אחר.

עניינו של מיכאל צור יידון בנפרד, אך כבר עתה אציין כי הנאשם ניסה, לעיתים, לטעון בשאלותיו, כי הכוונה של העדות אשר הכוונה הן למיכאל צור ולא אליו, אלא שמעדויותיהן של העדות עולה בבירור כי הן עשו הבחנה ברורה בין מיכאל צור לבין מיכאל פראבר, הן בשל התפקידים שייחסו לכל אחד מהם והן בשל שזיהו את הנאשם על פי מראהו והו על פי כך שהעידו כי פגשו בו, ולא טענו כלפיו רק על פי שמו.

ובטרם אדון בכל טענותיו של הנאשם, ראוי להתייחס לעדותו לדרך ניהולו את ההליך בעניינו.

הנאשם הינו דעתן, דבריו חלקלקים והוא עושה כל מאמץ לשכנע בהם בדרכו שלו, שלעיתים היא אף בוטה והוא מנסה, לא אחת, לכפות רצונו ודעתו על עדים, צדדים ובית המשפט.

בדרך זו, עשה הנאשם כל מאמץ להרחיק עצמו מאחריות לנעשה ב"וילה ספא".

הנאשם אינו מכחיש כי הוא זה ששכר את המקום וחוזר השכירות של המקום הוא על שמו (אם כי כאמור החוזה שהציג בבית המשפט אינו קשור כלל ועיקר לעניינו של המקום שנדון בפנינו). הנאשם גם אינו מכחיש כי ידוע היה לו שהמקום נשכר על מנת שישמש כמקום לביצוע מסאז' ובודי מסאז' - אלא, שלטעמו מדובר בפעולות חוקיות למהדרין.

תחילה ניסה הנאשם לטעון כי אינו בקיא בהלכות בודי מסאז' ואינו יודע בדיוק במה המדובר, אך לאחר מכן אישר כי אף בו בוצע בעבר מסאז' מסוג זה.

יתר על כן, משהנאשם העיד על עצמו כמי שכהה הקפיד על כך שיהיה מעורב בפעילות של מקום הפועל באופן חוקי בלבד ודאג לעגן זאת בחוזה ולהחתיים את הבנות העובדות במקום על איסור לקיים יחסי מין ולגרסתו הוא לא ידע מהו בודי מסאז' - ברי כי היה עליו לברר זאת ומשלא לא עשה כן ופרסומי המקום, כפי שפורטו לעיל, מדברים בעדם, הרי שמדובר בעצימת עיניים השקולה לכוונה.

הנאשם ידע כי מדובר, כאמור, בבודי מסאז' ואת דרך ביצועו, הוא ידע, כפי שהעיד כי במקום עובדות רק נשים והלקוחות הינם גברי